

आश्रममितिपदं ॥ ३८ ॥ खुरसमाकुलयाणाः पश्वादयः ॥ नेमिसमाकुलानि रथशकटादीनि ॥ ३९ ॥ समाहता अभिहता आक्रान्तेति यावत् ॥ ४० ॥ तेन शब्देन गंधेन आवासयं
तः मद्गंधेन दिङ्मुखानि सुरभीर्कुर्वन्तः ॥ ४१ ॥ गोकर्णसूमरौ मृगविशेषौ ॥ ४२ ॥ रथाङ्कः चक्रवाकः ॥ नयूहो जलकुक्कुटः ॥ पुष्पाः बकविशेषाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ पर्यष्वजत

अचिरप्रोपितं रामं चिरविप्रोपितं यथा ॥ द्रष्टुकामो जनः सर्वो जगाम सहसाश्रमं ॥ ३८ ॥ भ्रातृणां त्वरितास्ते तु द्रष्टुकामाः समागमं ॥
ययुर्बहुविधैर्यानेः खुरनेमिसमाकुलैः ॥ ३९ ॥ साभूमिर्बहुभिर्याने रथनेमिसमाहता ॥ मुमोच तु मुलं शब्दं घोरिवाभ्रसमागमे ॥ ४० ॥
तेन वित्रासिता नागाः करेणुपरिवारिताः ॥ आवासयतो गंधेन जग्मु रन्यद्वनंततः ॥ ४१ ॥ वराहमृगसिंहाश्च महिषाः सृमरास्तथा ॥ व्या
घ्रगोकर्णगवयावित्रेसुः पृपतैः सह ॥ ४२ ॥ रथाङ्कं हं सानत्युहाः पुष्पाः कारं डवाः परो ॥ तथा पुंस्को किलाः क्रौंचाविसंज्ञाभेजिरेदिशः ॥ ४३ ॥
तेन शब्देन वित्रस्तैराकाशं पक्षिभिर्वृतं ॥ मनुष्यैरावृता भूमिरुभयं प्रवभौ तदा ॥ ४४ ॥ ततस्तं पुरुषं व्याघ्रं यशस्विनमकल्मषं ॥ आसी
नं स्यं डिलेरामं ददर्श सहसा जनः ॥ ४५ ॥ विगर्हमाणः कैकेयीं मंथरासहितामपि ॥ अभिगम्य जनो रामं बाष्पपूर्णमुखो भवत् ॥ ४६ ॥
तान्तरान्वाप्प पूर्णाक्षान्समीक्ष्याथ सुदुःखितान् ॥ पर्यष्वजत धर्मज्ञः पितृवन्मातृवच्च सः ॥ ४७ ॥ स तत्र कांश्चित्परिपस्वजेन रान्नराश्च के
चित्तु तमभ्यवाद्यन् ॥ चकार सर्वान्सवयस्य बांधवान्यथार्हमासाद्य तदानृपात्मजः ॥ ४८ ॥ ततः स तेषां रुदतां महात्मनां भुवं च खंचानुवि
नादयन् स्वनः ॥ गुहागिरीणां च दिशश्च संततं मृदंगघोषप्रतिमो विशुश्रुवे ॥ ४९ ॥ इ० रा० वा० अ० ॥ अत्रुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ ॥
वसिष्ठः पुरतः कृत्वा दारान्दशरथस्य च ॥ अभिचक्राम तं देशं रामदर्शनतर्पितः ॥ १ ॥ परिष्वंगयोग्या निति शेषः ॥ ४७ ॥ तदेवाह ॥ स तत्रेति ॥ ४८ ॥

अनुविनादयन् प्रतिध्वनयन् ॥ ४९ ॥ अत्र कतकरीत्या श्लोकद्वयंगतं ॥ इति रा० वा० अ० ॥ अत्रुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ ॥ दशरथस्य दारानित्यन्वयः ॥ तर्पितः साभिलाषः ॥ १